

De achtjarige Jezus in het klooster in Qumran.

De abt keek met genoegen toe hoe makkelijk hij zich aanpaste en hij genoot van de momenten dat ze samen in de bibliotheek aan het werk waren. Maar vandaag dwaalden zijn gedachten af. Het mooie weer buiten lonkte en hij zei:

“Wat denk je Jezus, zullen we eens in de tuin gaan kijken hoe de kruiden erbij staan?”

Onmiddellijk kwam Jezus overeind.

“Nou, graag!” antwoordde hij verheugd. “De lavendel ruikt zo heerlijk op het moment! En ik ben benieuwd hoe de kamille het doet. Broeder Levi vertelde me over de geneeskrachtige werking ervan. Wat is dat toch mooi, niet waar, hoe God ervoor zorgt dat we alles wat we nodig hebben in de natuur kunnen vinden.”

De abt glimlachte ontroerd door zijn kinderlijk enthousiasme.

“Dat is zeker mooi, Jezus!” zei hij en even legde hij zijn hand op het hoofd van de jongen.

Ze liepen naar buiten, staken de binnenplaats over en openden het hek naar de tuin. Levi, die onkruid wiede, glimlachte geamuseerd toen hij de twee zag. De abt, groot en rijzig en die kleine jongen, aandoenlijk en kwetsbaar in zijn witte gewaad. Ze liepen langs de perken en Jezus vertelde onbevangen alles wat hij van Levi had geleerd.

“Kijk, dat is goudsbloem. Zet er thee van en het helpt tegen hoofdpijn. En stomen boven een kom heet water met kamille helpt tegen verkoudheid. En kijk eens: de lavendel bloeit nog mooier dan gisteren!”

“Je hebt al heel wat geleerd zie ik,” complimenteerde de abt hem. “Graag zou ik nog meer horen van alles wat je weet. Kom, laten we daar in de schaduw gaan zitten.”

En toen ze zaten vroeg hij:

“Vertel eens Jezus, jij kent de Thora van buiten, toch? Nu, laat eens horen: welke zijn de tien geboden die Mozes op de berg kreeg?”

Jezus aarzelde geen moment en foutloos reciteerde hij de betreffende tekst uit zijn hoofd. De abt knikte goedkeurend.

“Dat is voor jou geen probleem, zie ik. Maar vertel me nu eens: welke denk jij is de grootste van de tien geboden?”

Jezus fronste zijn wenkbrauwen. Hij dacht even na en antwoordde toen:

“Ik zie geen grootste in de tien geboden. Maar ik zie wel een gouden koord dat door alle tien geboden gaat en dat ze tot een eenheid smeedt. En dat koord is de liefde en het hoort bij al die tien geboden. Want als iemand lief heeft zal hij niet doden, en zeker niet liegen, en waarom zou hij stelen of iets van een ander begeren? Wie vol is van liefde kan immers niet anders doen dan God en zijn medemens eren.”

De abt was verrukt over zijn antwoord want hij herkende in zijn woorden de wijsheid die hij van God had meegekregen.

“Je antwoord getuigt van een groot inzicht, Jezus. Zeg eens: wie heeft jou deze waarheid geleerd?”

Weer dacht Jezus kort na voor hij antwoordde:

“Ik weet het niet. Ik heb het idee dat niemand me dat geleerd heeft, maar dat de waarheid voor mij altijd al open was, ook al kon ik het misschien nog niet benoemen. En ik denk dat wanneer de mensen de vensters van hun ziel openen ook bij hen de waarheid kan binnenkomen. Want de waarheid vindt haar weg door iedere kier, door ieder raam of door iedere open deur.”

“Maar hoe moeten mensen dat venster openen?” vroeg de abt. “Welke hand is volgens jou sterk genoeg om de ramen en de deuren van de ziel te openen zodat de waarheid binnen kan komen?”

En Jezus zei:

“Volgens mij is de liefde, dat gouden koord dat de tien geboden samenbindt, sterk genoeg om iedere deur te openen zodat de waarheid kan binnenkomen en mensen het geheim van God in hun hart zullen begrijpen.”

De abt knikte en even was het stil. Maar na een kort moment

richtte hij nogmaals het woord tot Jezus. Hij keek de jongen aan en vroeg zacht: “En Jezus, wat denk je, wat is jouw rol daarin?”

Hij zag hoe Jezus' blik zich naar binnen keerde en hoe een schaduw over zijn gezicht trok. En pas na een lange stilte antwoordde Jezus en zijn stem trilde:

“Ik weet niet wat de rol is die God voor mij in gedachten heeft. Ik voel dat Hij contact met mij zoekt en Hij legt wijze woorden in mijn mond. Maar het hoe en waarom zijn mij niet duidelijk.”

Hij streek even met een vermoeid gebaar over zijn voorhoofd en vervolgde:

“Ik begrijp ook niet hoe ik als kleine jongen iets zou kunnen doen. Ik merk alleen dat ik er onzeker van word en soms ook een beetje bang.”

Hij glimlachte schuchter naar zijn meester omdat hij dat had durven zeggen. De abt legde een arm om zijn smalle schouders.

“Misschien kunnen wij je hierbij helpen,” sprak hij opgewekt, in de hoop dat het de jongen wat zou opvrolijken. “Thoralessen heb jij duidelijk niet meer nodig. En ook het schrijven in de schrijfzaal moeten anderen maar doen. Wat voor jou goed zou zijn, is leren hoe je kunt mediteren. Door meditatie kun je dichter bij God komen en dat zal je zeker helpen Zijn bedoeling met jou te doorgronden. En vast en zeker zal het ook je angst wegnemen. Want zei je net zelf niet dat liefde de tien geboden verbindt? Nu: die liefde is toch zeker afkomstig van God zelf! En als God liefde is hoef je toch zeker niet bang voor Hem te zijn?”

Maar nu antwoordde Jezus onmiddellijk.

“Misschien toch wel,” zei hij beslist. “Teveel liefde kan beklemmend zijn en je onvrij maken. Ik hoop maar dat ik, Jezus, niet bekneld zal raken in Gods goede bedoelingen.”

Weer verbaasde de abt zich over zijn inzicht.

“Je hebt gelijk,” gaf hij schoorvoetend toe. “Maar toch is dat wat Hij van ons vraagt. Pas wanneer je je eigen verlangens aan de kant zet, komt er ruimte voor Hem. Dus wanneer je wilt weten wat Hij voor jou in petto heeft, zul je moeten leren om niet te luisteren

naar je eigen ego maar alleen nog maar naar Hem. Dat is een hele opgaaft, dat weet ik. Maar daarom zijn wij er om je te helpen. Want het is zeker niet Gods bedoeling dat jij je bekneld voelt. En dat zal ook niet gebeuren. Ik verzeker je dat hoe dichter je bij Hem komt, hoe meer je Zijn liefde zult voelen. Nu, wat denk je, durf je die uitdaging aan? ”

Jezus knikte opgelucht, blij dat hij er niet alleen voor stond.

“Maar ik wil wel graag in de tuin blijven werken!” gaf hij aan. “En Nathan heeft beloofd mij te leren paardrijden. Dat kan toch wel doorgaan?”

“Natuurlijk,” lachte de abt. “Wanneer jij dat graag wilt, moet je dat zeker doen!”